

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8T/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010619
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3120010619.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti obvinenému P. K., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom E., S. XXX/X pre trestný čin prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, dňa 18.09.2020, samosudcom JUDr. Mariánom Manduchom takto

rozhodol:

Podľa § 241 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku v spojení s § 214 odsek 1 Trestného poriadku sa trestná vec obvineného P. K., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom E., S. XXX/X, vedená Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 8T 42/2020 p o s t u p u j e ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb., v znení zákona účinného v čase spáchania skutku na prejednanie Okresnému úradu Trenčín.

odôvodnenie:

Dňa 12.05.2020 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín obžalobu vedenú pod č. 1Pv/640/19/3309 zo dňa 07.05.2020, na obvineného P. K., nar. XX.XX.XXXX v J. pre trestný čin prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že v čase okolo 22:00 hodiny dňa 26.10.2019 nachádzajúc sa na bližšie nezistenom mieste pod vplyvom alkoholu, počas telefonického rozhovoru so svojou bývalou družkou A. A., ktorá sa v tom čase nachádzala v mieste jej trvalého pobytu na adrese E., S. XXX/XX, sa tejto vyhrozil slovami, že v sobotu ráno dňa 26.10.2019 si od O. z B. zobral devinu a túto mal za opaskom spolu so svojou plynovou zbraňou, pričom tieto zbrane plánoval použiť proti nej pri návšteve dňa 26.10.2019 v čase o 12:30 hodine, od čoho ho odhovorila jeho matka, ktoré konanie obvineného vyvolalo u poškodenej obavu a strach o život a zdravie.

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obvinenému kladené za vinu spáchanie vyššie uvedeného skutku, súd preskúmal predmetnú obžalobu a po vyhodnotení dôkazov vykonaných v prípravnom konaní zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Obvinený v prípravnom konaní ku skutku uviedol: „Priznávam sa k spáchaniu tohto trestného činu presne tak ako sa mi to kladie za vinu v rozhodnutí, ktoré som si prevzal. Je mi ľúto čo sa stalo, bolo to preto lebo som bol opitý a zrejme som sa nechal zbytočne vyprovokovať bývalou družkou A. A., ktorá mi odmieta dať na pár hodín našu spoločnú dcéru, aby som sa s ňou poprechádzal a trávil spoločné chvíle. Čo sa týka hradenia výživného na malú dcéru, tak k tomu uvádzam po tom, ako som bol oboznámený s trestným oznámením A. A., že moja výplata chodí každý mesiac na účet A. A. a ona vie, že si môže vybrať peňazí koľko potrebuje. Nie je to pravda, že sa nestarám o malú. Ešte raz poukazujem na to, že O. D. ani nevie, že čo som o ňom rozprával, že on má zbraň. To som si vymyslel. Rovnako ani moja matka nevie nič o tom, čo som včera večer rozprával do telefónu A. A.. Nie je pravdou, že ma matka odhovárala, aby som so zbraňou chodil k bývalej družke. Jednoducho to celé nebola pravda, chcel som ju len zastrašiť a uznávam, že to bola odo mňa riadna blbosť a prepískol som to. Už sa to nebude opakovať. Nechcem jej žiadno ublížiť. Ja ku nej ešte aj niečo cítim a rovnako mám rád našu spoločnú

dcéru A.. Čo sa týka toho vyhrážania sa jej ešte raz uvádzam, že to celé bolo vymyslené a svoje konanie ľutujem. Určite zohral svoju úlohu v tom prípade aj alkohol, bol som vtedy včera večer opitý a nahnevaný na to, ako sa ku mne bývalá družka správa. Chcem aby sa toto konania pokiaľ možno čo najrýchlejšie ukončilo, ja som ochotný zaň prijať primeraný trest.“

Svedkyňa poškodená A. A. v prípravnom konaní dňa 28.10.2019 ku skutku uviedla: „S P. K. som bola ako druh a družka asi 4 roky, pričom dňa 21.08.2019 sa nám narodila dcéra A.. My sme už pred tým, ako som otehotnela bývali každý sám, pred tým sme bývali spolu, ale nakoľko sme to finančne nezvládali, tak sme sa odsťahovali ku svojim rodičom. Po pôrode som ja zostala bývať u svojej mamy na adrese E., S. XXX/XX, pričom náš vzájomný vzťah s P. K. začal byť horší asi dva týždne dozadu. Dovtedy bol P. normálny, normálne sme spolu vychádzali, staral sa aj o malú, pomáhal mi a snažil sa. Čo sa týka obdobia posledných dvoch týždňov, tak to by som zhrnula tak, že aj ja mám na tom svoj podiel viny, boli tam také menšie nedorozumenia konflikty a začali sme sa rozchádzať s názormi ohľadom dcéry. Tam to začalo tak, že nebolo všetko po mojom, tak ako som to chcela ja a preto tie konflikty začali. Dňa 26.10.2019 v sobotu asi o 12:30 hod. si P. Váni prišiel pre malú k nám domov, kedy ja som mu ju nechcela vydať, nakoľko sme mali spolu konflikty a bola to moja nerozvážnosť. Vlastne tam to začalo vrcholiť, hádky medzi nami, medzi našimi rodičmi a zašlo to až do takej miery, že sme sa tam začali naťahovať. To som aj na políciu podávala oznámenie o priestupku. Vtedy sme si to tam všetci vydiskutovali a ukľudnila sa situácia. Potom sme sa dohodli, za prítomnosti polície, že sa na druhý deň o 12:30 hod. stretneme a že dám P.ovi malú a pôjde s ním pod mojím dozorom. Ja som P.ovi dňa 26.10.2019 asi o 22:00 hod. volala s tým, že kam v nedeľu pôjdeme a ešte sme sa rozprávali ohľadom malej čo ďalej, aby sme to nemuseli riešiť cez súd. Počas tohto rozhovoru sme sa s P. trochu pochytili, kvôli tomu, že máme rozdielny názor na výchovu dcéry. On mi počas toho rozhovoru úplne v klude hovoril niečo také, že bol ráno u O. v B., kde si bol zobrať pištol', alebo tak nejako a vlastne že si ju chcel zobrať, kam nehovoril, ale že mama mu to zo sestrou nedovolili. Ja som nevedela, či je to pravda, alebo si to len vymýšľa, ale zas uvádzam, že viem, že on by nebol schopný niekomu ublížiť a už nie vôbec v prítomnosti mňa, alebo malej. Nemôžem povedať, že by mu bola dcéra úplne ukradnutá, snaží sa, aj chce byť s ňou. Nechcem, aby malá vyrastala úplne bez otca, malá potrebuje oboch rodičov. Toto celé, tento celý konflikt je spôsobený tým, že už každému povolili nervy, lebo už toho bolo za poslednú dobu dosť a vyvrcholilo to až do takejto situácie. Počas toho rozhovoru čo som si nahrávala sme sa normálne rozprávali bez hádok, smiali sme sa na tom. Políciu som volala preto, lebo som bola pod obrovským nátlakom vzhľadom na situáciu ktorá nastala, teda všetko okolo toho hádky, konflikty medzi nami, preto aj on konal tak ako konal, ani sa mu nečudujem a ja som zavolala políciu neuvážene a nerozmyslene, pracovali nervy. Vyhrážky neboli v minulosti absolútne žiadne ani z mojej ani z jeho strany, napadol ma asi rok a pol dozadu, kedy sme bývali spolu ešte v Dubnici, ale to som ho neúmyselne vyprovokovala. Vtedy ma napadol skôr nechtiac, kedy mi privrel ruku do dverí. Obžalovaný vlastní plynovú zbraň na obranu, ale tá je v dezolátnom stave, ale viem, že by ju nepoužil. O. z Dubnice, je to môj bývalý zamestnávateľ, som nevidela nikdy so zbraňou. Ani by som to na neho nepovedala, že má zbraň. Ja som včera v rámci trestného oznámenia vypovedala pod nátlakom mojej psychiky a nezvládla som to. Ja som si tiež vedela vypiť, keď už som toho mala dosť, keď som ešte nebola tehotná a tiež som vtedy povedala niečo čo som tak nemyslela. Ja sa ho nebojím do takej miery, že by mi dokázal viac ublížiť. On nie je zlý. Pochybujem vlastne o tom, že by dokázal vlastnej dcére ublížiť, on nie je nejaký násilník. Po tomto incidente čo sa udialo, tak poznám ho dosť nato, aby som sa nebála mu dať dcéru, dokázal by sa o ňu postarať, len sa to musí naučiť. Predmetný telefonický rozhovor nebola skôr vyhrážka, to mi skôr len oznámil čo chce, mne to nepripadala ako vyhrážka. Tam ani neboli obavy, neobávala som sa, že by to dokázal spraviť.“ Následne dňa 12.12.2019 svedkyňa poškodená svoju výpoveď doplnila: „K samotnej veci by som chcela uviesť, že na OO PZ E. som sa dostavila z vlastnej iniciatívy, nakoľko ku skutku by som chcela ešte niečo dodať. Ja by som chcela dodať to, že od kedy P. nepije, čo je od predmetného incidentu tak je v pohode. On ani pred tým nejako nepil. Od predmetného incidentu mi P. pomáha s výchovou našej dcéry a hľadáme si spoločné bývanie. V minulosti to boli medzi nami hádky kvôli banalitám, neboli to nejaké veľké hádky. V súčasnosti už takéto banality riešime kompromismi a tak sa nehádame. Obsahom prehlásenia, ktoré som podala na Okresnom súde v Trenčíne, bolo to, že ja voči P.ovi necítim nejaký strach, nejaké ohrozovanie, že sa vie o malú postarať, len sa to musí ešte trochu naučiť. Po predmetnom telefonáte som nemala strach o život a zdravie či už o mňa, resp. o dcéru. Ten telefonát vo mne nevyvolal žiadne emócie. Trestné oznámenie som podala skôr z nerozvážnosti, z hnevu, pracovali emócie a ja som bola pod tlakom matky, lebo mama nemá od začiatku rada P. a neuvedomovala si, že ma tlačí do toho, aby som išla na políciu a podala oznámenie. Obžalovaný agresívny nie je vôbec ani voči mne, ani voči malej, nemáme žiadne konflikty. V minulosti to bolo tak, že po väčšinou sme sa pohádali, ale

to bývalo zavinené aj mojou chybou. Vzťah mojej mamy k obžalovanému je taký všelijaký. Raz je to dobre, raz zle, ono sa to tak strieda, nemôžu si nájsť spoločnú cestu k sebe, ale nie je to nejaké kritické. Moja matka obžalovaného ako môjho partnera schvaľuje. Nemám strach z toho, že by mne, resp. dcére mohol obžalovaný niekedy ublížiť.“

Svedkyňa X. K. v prípravnom konaní ku skutku uviedla: „Dňa 26.10.2019 v čase asi o 12:30 hod. som spoločne so synom P. K. a dcérou I. K. mala taký malý incident s rodinou A., nakoľko nám A. A. nechcela dať dcéru A., ktorú má s mojím synom. Chceli sme s ňou ísť na prechádzku. Potom sa situácia na mieste upokojila, bola tam privolaná aj policajná hliadka s ktorou bolo dohodnuté, že na druhý deň si okolo obeda prideme pre A. a pôjdeme s ňou na prechádzku aj s A.. Ten drobný incident je riešený na polícii v Nemšovej ako priestupok. Pre ozrejmienie uvádzam, že syn P. K. býval v minulosti s A. A. v spoločnej domácnosti, avšak sa z toho bytu museli odsťahovať a tak začali bývať u mňa, ale po čase p. A. F., mama A., s tým nesúhlasila a tak išla A. bývať k mame domov. Potom sa synovi a A. narodila dcéra A.. Nakoľko do ich vzťahu stále zasahovala p. A., mama A., tak sa tento ich vzťah naštrbil. Pred tým, keď bývali spolu, tak im to fungovalo. Ďalej k predmetnému skutku uvádzam, že tak ako bolo dohodnuté, tak dňa 27.10.2019 som spoločne so synom P. išla k A., to mohlo byť asi 13:00 hod. keď sme prišli pred A., kde na dvore bola F. A., ktorú som poprosila, nech mi zavolá A., čo ona najskôr nechcela, ale potom ju zavolala a A. vyšla na dvor. Ja som vtedy povedala A., že či ideme teda s malou na vychádzku, ona povedala že áno, ale iba s ňou a ja so synom som s tým súhlasila. Vtedy nejako spoza rohu vyšli policajti a dali syna bokom a začali ho prehľadávať. Ja som nechápala čo sa deje aj som sa ich pýtala, ale oni mi nič nepovedali a potom syna zobrali preč na policajnú stanicu. Potom až neskôr som sa dozvedela, že syna zobrali so sebou pre nočný telefonát s A.. Ja sa k obsahu toho telefonátu neviem vyjadriť, nakoľko som ani nevedela, že syn s A. telefonoval. Syn má iba krátku plynovú zbraň, a mňa keď sa vtedy policajti pýtali, či má syn nejakú zbraň, tak som išla domov a doniesla ju na políciu. Tú plynovú zbraň mal syn odložený u nás v izbe, pričom keď som mu ju odtiaľ brala, tak bola rozložená a viem o tom, že syn ju tam mal stále na tom istom mieste uloženú dlho asi tak rok, pričom som ho nikdy nevidela, že by s ňou niečo robil. Vtedy toho 27.10.2019 keď sme išli pre malú, tak sa syn normálne poobliekal a normálne ako slušný ľudia sme išli pre malú. Syn si isto nechcel na to stretnutie zobrať žiadnu zbraň, ani o tom zmienka nepadla. Syn asi tak okolo 20:00 hod. dňa 26.10.2019 išiel s kamarátom von, dovtedy bol so mnou a potom viem, že niekedy v noci asi okolo 24:00 hod. prišiel domov a spal doma, ráno sa normálne zobudil, doobeda bol doma a potom sme spolu išli pre malú. Keď syn s A. žili v spoločnej domácnosti, resp. potom keď chvíľu bývali u mňa, tak nemali vôbec žiaden problém. Keď sa A. odsťahovala k svojej mame, tak tam začali mať problémy, nakoľko mama A., F. A. syna nemá rada a asi niečo hovorila A.. F. A. by asi chcela mať iného zaťa, nejakého miliónára. Syn s A. už tvoria pár asi 4 roky a nebol medzi nimi problém, až pokiaľ sa A. nepresťahovala domov k mame. V súčasnosti A. býva ešte u mamy, ale vzťah syna s A. sa značne zlepšil, práve od predmetného incidentu, A. nás aj s malou A. pravidelne navštevuje, so synom sa pravidelne stretáva, dá sa povedať, že spoločne vychovávajú svoju dcéru, aj keď ešte nebývajú spolu. Riešia si aj bytovú stránku, chcú ísť opäť niekde bývať spolu, len si zatiaľ ešte hľadajú podnájom. P. je kľudnej povahy, aj keď si niekedy vypil, tak iba prišiel domov, ľahol a spal. Myslím si, že nemá problém s alkoholom a to čo sa vtedy stalo, tak myslím si, že to bolo vyprovokované. P. aj pred tým aj teraz pomáha v domácnosti a ani v práci s ním nemajú žiaden problém. On nie je konfliktnej povahy. Pár krát som syna s A. videla pochytiť sa, ale to bolo v rovine iba menšej názorovej nezhody, nikdy som ich nevidela po sebe si škaredo nadávať, resp. že by sa niekto niekomu vyhrážal a väčšinou to skončilo tak, že A. to obrátila na srandu. Myslím si, že A. nemala nikdy dôvod mať strach z jej syna, aj keď sa pochytili, čo som uvádzala, tak vždy to obrátili na srandu.“

Svedkyňa I. K. v prípravnom konaní ku skutku uviedla: „Dňa 26.10.2019 v čase asi o 12:30 hod. som spoločne s mamou a bratom P. K. mala menší incident s rodinou A., nakoľko nám A. A. nechcela dať dcéru A., ktorú má s mojím bratom. Vtedy sa tam volali aj policajti, a aj je to riešené ako priestupok na polícii v Nemšovej. Keď sme vtedy odišli od A., tak som spoločne s bratom a mamou odišla do Dubnice nad Váhom, kde sme stavali stánok na trhy a potom sme išli všetci domov. Potom večer som aj s bratom išla do baru do Kľúčového. Ja som tam vtedy nepila a nepamätám si, že by tam pil aj brat P., možno mal jedno pivo. Potom brat P. odišiel aj s kamarátom na zábavu do Ľuborče a ja som tam zostala. Neviem presne koľko vtedy mohlo byť hodín. Potom som si ešte s bratom niekedy v noci telefonovala, brat mi hovoril, aby sme prišli za nimi, ale nám sa nechcelo a tak sme ani za nimi nešli. Vtedy som si nevšimla po hlase, že by bol brat opitý. S bratom som sa potom videla na druhý deň doobeda u nás doma. Obedovali sme. Potom sa brat aj s mamou poobliekali a odišli podľa dohody za A. A., nakoľko boli dohodnutí, že sa pôjdu poprechádzať s malou A.. Ja som potom išla do práce a mama mi potom telefonovala, že brata

z pred A. zobrali policajti na stanicu, ale že nevie prečo, až neskôr som sa dozvedela, že pre nejaký telefonát s A.. Nevie o tom, že by P. nejakú zbraň vlastnil. Mal doma nejakú plynovú pištoľ, ale tá bola rozbitá a ležala doma v šuflíku asi rok. Vtedy toho 27.10.2019 keď išli pre malú, tak sa mama s bratom normálne poobliekali a odišli. Ani zmienka nepadla o nejakom incidente z noci a o žiadnej zbrani. Keď brat s A. bývali spolu, tak im to klapalo a ich vzťah sa naštrbil, až keď A. odišla bývať k svojej mame. Ona P. nemá rada a asi o P.ovi hovorila A. nepravdy a preto začali vznikať medzi nimi konflikty. Aj zakazovala A. dávať malú A. P.ovi. Teraz po predmetnom konflikte je opäť vzťah medzi P. a A. v poriadku. Aj mi A. hovorila, že kvôli mame vtedy volala políciu a podávala oznámenie na políciu, lebo ona jej to kázala, ale teraz hovorila, že už na mamu tak neďá, už ju prestala tak počúvať. V súčasnosti s P., aj keď ešte nebývajú spolu, tak sa snažia vychovávať ich dcéru a hľadajú si spoločný podnájom. P. je kľudnej povahy, sem tam som sa s ňím pohádala, ale to boli súrodenecké hádky. Ja osobne som nevidela, že by sa P. hádaval s A., resp. sa jej nejako vyhrážal, alebo ju napádal. Ani som o tom nepočula. Biť sa tiež P. nebije. Nevšimla som si, že by A. mala z P. strach. Sem tam sa stalo, že A. tak zo srandy P. provokovala, ale to sa poriadne ani nepochytili a vždy to obrátili na srandu. Niekedy si P. čosi vypije, tak keď je príležitosť, ale nie je to moc často. Aj keď si vypije, tak je kľudný, do nikoho nerýpe a keď príde domov, tak si ľahne a ide spať. Naposledy som P. videla piť alkohol asi toho 26.10.2019, keď sme večer boli v tom bare spolu, ale to mal asi len jedno pivo a potom išiel preč. Od vtedy som ho nevidela piť alkohol.“

Z audio nahrávky telefonického rozhovoru obvineného s poškodenou zo dňa 26.10.2019 vyplýva, že v predmetný deň obvinený s poškodenou telefonicky komunikovali asi 20 min., v 3. min. obvinený pokojným hlasom povedal poškodenej, že v sobotu ráno dňa 26.10.2019 si od O. z Dubnice zobral devinu a túto mal za opaskom spolu so svojou plynovou zbraňou, pričom tieto zbrane plánoval použiť proti nej pri návšteve dňa 26.10.2019 v čase o 12:30 hodine, od čoho ho odhovorila jeho matka. Následne ďalších asi 17 min. spolu pokojne komunikovali o svojich rodinných záležitostiach.

Zo znaleckého posudku č. 48/2020 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria vyplynulo, že obvinený je závislý od alkoholu a znalec mu odporúča uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Obvinený bol doposiaľ raz súdne trestaný v roku 2019 za trestný čin prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, pričom toto odsúdenie je zahladené. V rámci priestupkového konania bol obvinený v posledných piatich rokoch uznaný za vinného zo spáchania 11 priestupkov na úseku cestnej dopravy, priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a 2 priestupkov proti verejnému poriadku.

Súd na základe zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní, potrebných pre náležité objasnenie predmetného skutkového stavu trestnej veci, ich vyhodnotením jednotlivo i v ich súhrne mal bezpochyby za preukázané, že sa predmetný skutok stal, a že ho spáchal obvinený. Predovšetkým z výpovedí poškodenej a obvineného, ktorý sa doznal k spáchaniu žalovaného skutku, bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako bol popísaný v obžalobe. Jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Tieto uvedené dôkazy vrátane listinných dôkazov skutočne vytvárajú ucelenú reťazec dôkazov preukazujúcich spáchanie skutku obvineným. Z vyššie uvedených dôvodov bolo skutočne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázané spáchanie skutku obvineným v rozsahu kladenom mu za vinu. Vzhľadom k uvedenému boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona, pričom ide o dokonaný prečin. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce jeho nepríčetnosti, či zmenšenej príčetnosti. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia, konal obžalovaný vo forme priameho úmyslu a svojím konaním tak porušil záujem spoločnosti na ochrane jednotlivcov pred niektorými závažnými vyhrážkami. Napokon bola naplnená aj objektívna stránka skutkovej podstaty tohto trestného činu, pretože obvinený sa inému vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (so zbraňou) a na chránenej osobe (blízkej osobe). Aj napriek tomu, že poškodená vo svojej výpovedi uviedla: „Predmetný telefonický rozhovor nebola skôr vyhrážka, to mi skôr len oznámil čo chce, mne to nepripadala ako vyhrážka. Tam ani neboli obavy, neobávala som sa, že by to dokázal spraviť.“, teda u nej vyhrážka

obvineného nevzbudila dôvodnú obavu, avšak so zohľadnením spôsobu, akým sa obvinený vyhrážal blízkej osobe a so zbraňou, bola táto vyhrážka spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu.

Napokon súd skúmal, či bola naplnená aj materiálna stránka predmetného trestného činu prečinu, zakotvená v ustanovení § 10 odsek 2 Trestného zákona, teda, či vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obvineného je jeho závažnosť vyššia než nepatrná. Dokazovanie taxatívne ustanovených okolností preukazujúcich mieru závažnosti prečinu v zmysle § 10 odsek 2 Trestného zákona ako špecifického materiálneho korektívu je pri prečine obligatórne. Stupeň závažnosti nemožno presne zmerať a vyjadriť v konkrétnych jednotkách. Kritéria určujúce závažnosť prečinu nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne, bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných. Na základe zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní je zrejmé, že obvinený a poškodená mali v poslednom období názorové nezhody v súvislosti so starostlivosťou o ich dcéru, keďže nebývajú v spoločnej domácnosti, ktoré vyústili do spáchania predmetného skutku obvineným. Tieto nezhody boli umocnené negatívnym postojom matky poškodenej k obvinenému.

Z vyššie uvedených okolností, za ktorých bol predmetný skutok spáchaný, najmä s poukazom na pohnútku obžalovaného k jeho spáchaniu (snaha o využitie svojich rodičovských práv), tiež na spôsob vykonania skutku (nie osobne, ale telefonicky) a napokon na skutočnosť, že následkom činu nebolo vzbudenie dôvodnej obavy poškodenej o svoj a dcérin život (o čom svedčí nielen výpoveď poškodenej, ale aj zvukový záznam telefonického rozhovoru obvineného s poškodenou), jednoznačne vyplynulo, že závažnosť tohto činu v tomto konkrétnom prípade je nepatrná, teda súd nezistil naplnenie všetkých pojmových znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a ani žiadneho iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a preto súd postúpil predmetnú trestnú vec na prejednanie Okresnému úradu Trenčín, nakoľko by sa mohlo jednať o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb., v znení zákona účinného v čase spáchania skutku.

Súd k zvukovému záznamu (audio nahrávka telefonického rozhovoru obvineného s poškodenou zo dňa 26.10.2019) prihliadol aj napriek tomu, že bol získaný v rozpore s ustanovením § 12 odsek 1 Občianskeho zákonníka, pretože je len podporným dôkazom skutočností, ktoré zhodne vyplývajú z výpovedí obvineného a poškodenej, pričom vo vzťahu k posúdeniu naplnenia materiálnej stránky žalovaného trestného činu je dôkazom v prospech obvineného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor a obvinený podať sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.